

عنوان مقاله:

اجتهاد در تفسیر روایی نورالثقلین

محل انتشار:

دوفصلنامه حدیث پژوهی، دوره 1، شماره 1 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

محمدعلی مهدوی راد - دانشگاه تهران

عباس مصلاهی پور - دانشگاه امام صادق(ع)

حمیدرضا فهیمی تبار - دانشگاه کاشان

خلاصه مقاله:

تفسیر نورالثقلین که توسط شیخ عبد علی بن جمعه عروسی حویزی فقیه و محدث امامی مذهب در نیمه دوم قرن یازدهم هجری و یا نیمه اول قرن دوازدهم نوشته شده است، تفسیری روایی به شمار می آید و حاوی بیش از سیزده هزار روایت است. حویزی این روایات را به عنوان روایات تفسیری ذیل آیات قرار داده است، به همین جهت این تفسیر در نگاهی گذرا، تفسیری روایی است ولی نگارنده در این پژوهش نشان داده است که این تفسیر به رغم اینکه به تفسیری روایی مشهور است، از اجتهاد خالی نیست. هر چند مفسر از اظهار نظر صریح برای تبیین آیات پرهیز کرده، تفکیک و گزینش روایات و چیدمان آن ها مبتنی بر یک نوع تلاش فکری با شیوه ای هدفمند صورت گرفته است. در این مقاله از این تلاش فکری به اجتهاد تعبیر کرده ایم و نشان داده ایم که اجتهاد حویزی بر مبانی و عوامل معرفتی و غیر معرفتی او استوار است.

کلمات کلیدی:

حویزی، نورالثقلین، اجتهاد، مبانی معرفتی، مبانی غیر معرفتی، تفسیر روایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1359495>

